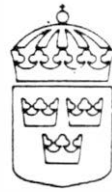

Motion till riksdagen

1989/90:Kr1

av Sten Svensson m.fl. (m)

med anledning av skrivelse 1989/90:69 om
ungdomsfrågor

Mot.
1989/90
Kr1-4

Inledning

Regeringen har givit riksdagen möjlighet att yttra sig över en skrivelse om ungdomsfrågor. Skrivelsen redogör för vilka åtgärder som, enligt regeringen, bör vidtas för ungdomar under 1990-talet.

Allmänt

Vi reagerar mot den grundsynen som kommer till uttryck i regeringens skrivelse: Barn och ungdomar skall lockas att medverka i föreningsliv och med bidrag stödda projekt. Planering skall enligt regeringen samordnas utifrån en helhetsyn på ungdomars behov. Skrivelsen andas en stark tilltro till planering, omsorg, bidrag och kollektiva aktiviteter. En redan tillsatt ungdomsutredning skall bidra med ytterligare förslag.

Vi vänder oss mot ett sådant synsätt. Det allmännas insatser bör enligt vår mening utformas så att de i så liten omfattning som möjligt ingriper i den enskildes liv. Samhällets insatser bör begränsas till att stärka den enskilde och att öka valfriheten.

Att påstå att planering skall ske ur ett speciellt ungdomsperspektiv är enligt vår mening en bedräglig argumentation. Planering skall, i den mån den är nödvändig, givetvis ske med alla medborgares bästa för ögonen. Eller avser regeringen att i framtiden arbeta med olika planeringsperspektiv för barn, ungdomar, barnfamiljer, pensionärer m.fl.?

En av orsakerna till att det finns ett problem med ett fåtal unga människor är just det faktum att de har betraktats som "annorlunda" och att de har särbehandlats.

Vi reagerar också på det sätt som regeringen presenterat skrivelsen. Allmänna ordalag och vagt formulerade målsättningar utan vare sig verklighetsförankring eller logik är kännetecknande för skrivelsen. Ett exempel på detta minst sagt märkliga sätt att presentera regeringsskrivelser på är bilagan till skrivelsen som går under namnet "Rakt på sak".

I denna pamflett presenterar regeringen sin ungdomspolitik! På omslagets baksida framhåller regeringen att de hoppas att pamfletten skall vara en hjälpreda för unga människor att hitta rätt i den komplicerade samhällsapparaten. Vi frågar oss vilken hjälp "i den komplicerade samhällsapparaten" det

är att veta att intagningen till högskolan ändras hösten 1991, att det behövs fler smålägenheter eller att gruppen "Urkraft" i Skellefteå har förändrat sin verklighet? Driver regeringen med ungdomarna? På något annat sätt kan vi inte tolka det.

Insprängt i pamfletten förekommer några unga människor som har synpunkter på bostadsbrist, brist på "relokaler", brist på inflytande i skolor o.s.v. Vilket syfte dessa ungdomar fyller i pamfletten klargörs inte.

Vår inställning

Frågan om unga människors situation är alldeles för seriös och viktig för att behandlas på detta sätt. Vi kan heller inte förstå vad det är som gör att ungdomar skall ses som en homogen grupp, med samma behov, samma problem och därmed kräva samma lösningar.

Vi ser varje människa som en unik individ, med egna behov och önskemål. Detta innebär att vår politik utgår från att den enskilde skall ha möjlighet att utvecklas och leva på det sätt som passar honom eller henne bäst.

Det är därför mycket främmande för oss att behandla människor som en grå massa.

Vi har under den allmänna motionstiden väckt motioner om bostadspolitiken, alkohol- och narkotikafrågan, arbetsmarknaden, kulturpolitiken, idrottsfrågor, utbildningspolitik m.m.

Vi hänvisar till de förslag som återfinns i dessa motioner, vilka också kommer unga människor till del.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av konkreta åtgärder för att öka valfriheten, stärka framtidstron och allmänt förbättra möjligheterna att utvecklas i en positiv riktning.

Stockholm den 31 januari 1990

Sten Svensson (m)

Per Stenmarck (m)

Ingegerd Troedsson (m)

Ing-Britt Nygren (m)

Ingrid Hemmingsson (m)

Ingvar Eriksson (m)

Karin Falkmer (m)